

Sygn. akt IV U 1010/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalański
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 września 2015r. w S.

odwołania K. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 21 sierpnia 2014 r. Nr (...)

w sprawie K. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala K. G. prawo do stałej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 września 2014r.

Sygn. akt IV U 1010/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 sierpnia 2014 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu K. G. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji ZUS wskazał, że w orzeczeniu z dnia 14 sierpnia 2014 r. Komisja Lekarska stwierdziła, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył K. G.. Podniósł, że od 2008 roku był uznany za całkowicie niezdolnego do pracy. Również obecnie stan jego zdrowia nie pozwala na podjęcie przez niego pracy (odwołanie k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 2).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

K. G., ur. (...), w dniu 4 lipca 2014 r. złożył wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k. 208-209 a. r.). W chwili składania wniosku, ubezpieczony był uprawniony do pobierania, do dnia 31 sierpnia 2014 r., renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja ZUS z dnia 6 września 2012 r. k. 205v

a. r.). K. G. został skierowany na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w dniu 22 lipca 2014 r. orzekł, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie k. 211 a. r.). Na skutek złożonego sprzeciwu, ubezpieczony został przebadany przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 14 sierpnia 2014 r. uznała, iż nie jest on niezdolny do pracy (sprzeciw k. 212 a. r., orzeczenie k. 215 a. r.). Powyższe stało się podstawą do wydania zaskarżonej decyzji z dnia 21 sierpnia 2014 r., w której ZUS odmówił K. G. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja k. 216 a. r.).

W toku postępowania odwoławczego, Sąd dopuścił dowód z opinii lekarzy: gastrologa, onkologa oraz kardiologa. Biegli rozpoznali u K. G. chłoniaka złośliwego, rozlanego z dużych limfocytów B, naciekającego okrężnicę i jelito cienkie z przetoką jelitowo-jelitową, zajęciem węzłów chłonnych krezki jelita z przerzutami meta do wątroby- stan po resekcji subtotalnej okrężnicy i resekcji odcinkowej jelita cienkiego, usunięciu zajętych węzłów chłonnych oraz zmian meta w wątrobie w 2007 r., stan po 10 cyklach chemioterapii, nadciśnienie tętnicze oraz stan po urazie głowy z rozległą raną okolicy czołowo-ciemieniowej i wstrząśnieniu mózgu w lutym 2007 r. Powyższe stało się podstawą do uznania przez biegłych, iż ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy (opinia k. 12).

W opinii uzupełniającej biegli gastrolog, onkolog oraz kardiolog stwierdzili, iż K. G. jest stale, częściowo niezdolny do pracy, zwłaszcza ze względów onkologicznych, począwszy od dnia 1 kwietnia 2007 r., tj. od dnia rozpoczęcia leczenia choroby nowotworowej (opinia uzupełniająca k. 23).

K. G. ukończył zasadniczą szkołę zawodową. Z wykształcenia jest mechanikiem maszyn i urządzeń drogowych. Dotychczas pracował jako pracownik fizyczny, mechanik, monter wentylacji, magazynier (bezsporne- świadectwa pracy k. 11, 13, 19, 27, 29,37,39,41 a. r., wyjaśnienia ubezpieczonego k. 21-21v akt sądowych).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie K. G. jest uzasadnione.

Stosownie do treści art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2013 poz. 1440), renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Z kolei art. 12 powołanej ustawy stanowi, iż niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Sporną okolicznością w niniejszej sprawie było, czy K. G. jest nadal niezdolny do pracy. Był on bowiem poprzednio tj. do 31 sierpnia 2014 r. uprawniony do pobierania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego doprowadziła Sąd do następujących wniosków. K. G. należy uznać za częściowo, trwale niezdolnego do pracy. Ze sporządzonych na potrzeby niniejszego postępowania opinii biegłych gastrologa, onkologa oraz kardiologa wynika bowiem, iż ubezpieczony jest trwale częściowo niezdolny do pracy, zwłaszcza z przyczyn onkologicznych, począwszy od dnia 1 kwietnia 2007 r., czyli od dnia rozpoczęcia przez niego leczenia choroby nowotworowej (opinia uzupełniająca k. 23). Potrzeba sporządzenia powyższej opinii uzupełniającej wynikała z faktu, iż w opinii głównej (k. 12), biegli nie wypowiedzieli się w przedmiocie ewentualnej

częściowej niezdolności do pracy ubezpieczonego. Wskazali bowiem, iż po 5-letnim okresie obserwacji w czasie której nie odnotowano objawów uprzednio stwierdzonej choroby nowotworowej, tj. złośliwego chłoniaka jelita grubego i jelita cienkiego, badanego można uznać za wyleczonego. Biegli podkreślili jednak, iż rokowanie co do stanu zdrowia zawsze pozostaje niepewne. Dlatego też uznali, iż K. G. nie jest całkowicie niezdolny do pracy, mając również na uwadze występujące u ubezpieczonego nadciśnienie tętnicze oraz przebyty uraz głowy z rozległą raną okolicy czołowo-ciemieniowej i wstrząśnienie mózgu. W opinii uzupełniającej biegli lekarze wskazali jednak, iż ze względu na wystąpienie u ubezpieczonego przerzutów choroby nowotworowej do wątroby, istnieje duże ryzyko wznowy choroby nowotworowej lub powstania kolejnych przerzutów w wątrobie. Rokowanie zostało zatem określone jako bardzo niepewne. Wobec powyższego, w ocenie biegłych, schorzenia występujące u K. G. skutkują upośledzeniem stanu zdrowia i sprawności organizmu w stopniu powodującym stałą, częściową niezdolność do pracy oraz ograniczenie możliwości wykonywania pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami.

W ocenie Sądu, sporządzone na potrzeby niniejszego postępowania opinie biegłych należy uznać za miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie. Zostały bowiem sporządzone przez osoby posiadające odpowiednie wykształcenie oraz wiadomości specjalne z zakresu dziedzin, z których schorzenia dotyczą ubezpieczonego. Ponadto, sporządzenie opinii zostało poprzedzone badaniem K. G. oraz analizą dokumentacji medycznej. Zarówno opinia główna jak i uzupełniająca są logiczne oraz zostały należycie uzasadnione. Pokreślić przy tym należy, iż przy ocenie opinii biegłych lekarzy sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w tej opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego (wyrok SN z 13 października 1987 r., II URN 228/87, (...)).

Zgłoszone przez organ rentowy zastrzeżenia (k. 32) do opinii uzupełniającej należy uznać za polemikę z ustaleniami poczynionymi przez biegłych. Wniosek organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych tej samej specjalności został oddalony z uwagi na jego niezasadność. Sporna okoliczność niezdolności do pracy K. G. została bowiem dostatecznie wyjaśniona.

Kwalifikacje zawodowe, które posiada ubezpieczony oraz przebieg jego dotychczasowego zatrudnienia pozwala na stwierdzenie, iż jest on częściowo niezdolny do pracy w rozumieniu art. 12 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Jest on bowiem z wykształcenia mechanikiem, zaś dotąd będąc zatrudnionym wykonywał czynności pracownicze o charakterze fizycznym.

Mając powyższe na względzie, Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w wyroku i przyznał ubezpieczonemu na stałe prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, począwszy od dnia 1 września 2014 r., tj. od następnego dnia po upływie okresu, na jaki K. G. miał poprzednio ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy.